संकुलितेंद्रियः क्षुभितेंद्रियः कथंनुसुकृतंभवेदितिअचिंतयं ॥२॥ ततः एवंचिंतानंतरं॥ यथाख्यातपथं मुनिकुमारोपदिष्टंमार्गंप्राप्यारुह्य आश्रमंगतः॥३॥ तत्र आश्रमे अपरिणायकौ संचारयितृपुरुषांतररहितौ॥ ४॥ तन्निमित्ताभिः पुत्रनिमित्ताभिः कथाभिः हेतुभिरपरिश्रमावासीनौ पुत्रोजलमानेष्यतीत्येवंरूपां तामाशां उपासीनौ सेवमानौ मत्कृते मत्कृतदुष्कर्मनिमित्तं तामाशांप्रतिहीनावपि तांसेवमानावपश्यमितिपूर्वेणान्वयः॥ उदासीनाविति पाठेऽनाथवदुदासीनौ दुःखिताविव ॥ ५ ॥ तौदृष्ट्वा शोकोपहतचि

तद्ज्ञानान्महत्पापंकृत्वासंकुलितेंद्रियः ॥ एकस्त्वचिंतयंबुद्ध्याकथंनुसुकृतंभवेत् ॥ २ ॥ततस्तंघटमादायपूर्णंपरमवारिणा ॥ आश्रमंतमहंप्राप्ययथाख्यातपथंगतः॥ ३॥ तत्राहंदुर्बलावंधौवृद्धावपरिणायकौ॥ अपश्यंतस्यपितरौलूनपक्षाविवद्विजौ॥ ४॥ तन्निमित्ताभिरासीनौकथाभिरपरिश्रमौ ॥ तामाशांमत्कृतेहीनावुपासीनावनाथवत् ॥ ५॥ शोकोपहतचित्तश्चभयसंत्रस्तचेतनः ॥ तच्चाश्रमपदंगत्वाभूयःशोकमहंगतः ॥ ६॥ पदशब्दंतुमेश्रुत्वामुनिर्वाक्यमभाषत॥ किंचिरायसिमेपुत्रपानीयंक्षिप्रमानय॥ ७॥यन्निमित्तमिदंतातसलिलेक्रीडितंत्वया॥ उत्कंठितातेमातेयंप्रविशक्षिप्रमाश्रमं॥ ८ ॥ यद्व्यलीकंकृतंपुत्रमात्रातेयदिवामया ॥ नतन्मनसिकर्तव्यंत्वयातातेतपस्विना॥ ९ ॥ त्वंगतिस्त्वगतीनांचचक्षुस्त्वंहीनचक्षुषां॥ समासक्तास्त्वयिप्राणाःकथंत्वंनाभिभाषसे॥१०॥ मुनिमव्यक्तयावाचातमहंसज्जमानया॥ हीनव्यंजनयाप्रेक्ष्यभीतचित्तइवाब्रुवं॥११॥ त्तइत्यादि भूयः अधिकं ॥ ६ ॥ चिरायसि विलंबयसि ॥ ७ ॥ यन्निमित्तं येनहेतुना ॥ एतावत्कालंत्वयासलिलेक्रीडितं ॥ तेन तेमाता उत्कंठिता सशोकस्मरणवत्यभूत् ॥ यन्नदत्तमितिपाठे यत्त्वयाशीघ्रंजलमावयोर्न दत्तं ॥ तत्त्वयासलिलेक्रीडितं तेन तेमातोत्कंठितेत्यन्वयः ॥ ८ ॥ व्यलीकमप्रियं ॥९॥ अगतीनां त्वंगतिः ॥ हीनचक्षुषांत्वंचक्षुः ॥ अतोयन्नभाषसे तत्कथं कस्मात् ॥ १० ॥ सुतपदशब्दतइव सुतधिया सज्जमानया गद्गदया अतएव हीनव्यंजनया व्यंजनाक्षरव्यक्तिरहितया अतएवाव्यक्तया वाचा वदंतंमुनिंप्रेक्ष्य भीतचित्तइवाहं तादृश्यैववाचाऽब्रुवमित्यन्वयः ॥ ११ ॥